

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/31/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018201452
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018201452.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v právnej veci žalobcov: 1. Mgr. J. F., nar. XX.XX.XXXX, X., 2. JUDr. J. T., nar. XX.XX.XXXX, M., 3. W. S., nar. XX.XX.XXXX, F., H. S., nar. XX.XX.XXXX, X., 5. P. S., nar. XX.XX.XXXX, X., všetci zastúpení: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o, Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, 817 15 Bratislava, zastúpený advokátom JUDr. Marekom Radačovským, Žriedlová 3, 040 01 Košice, o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti výroku o trovách konania uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sa/84/2018-368 zo dňa 23.05.2019, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým výrokom uznesenia Krajský súd v Bratislave rozhodol podľa § 168 druhá veta zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Konanie vzhľadom na späťvzatie žaloby krajský súd podľa § 99 ods. 1 písm. a/ SSP zastavil.

2. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia žalovaného v konaní nebol zistený žiaden výnimočný dôvod a ani sám žalovaný takýto dôvod neprezentoval. Poukázal na skutočnosť, že zákonodarca predpokladá disponovaním kvalifikovaného štátneho zamestnanca v prípade štátneho orgánu, preto by štátne orgány nemali využívať právnu pomoc súkromnej sféry.

3. Proti výroku o trovách konania napadnutého uznesenia podal sťažovateľ v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie v časti o náhrade trov konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov kasačného konania.

4. Sťažovateľ argumentoval tým, že žalobcovia späťvzatím žaloby spôsobili zastavenie konania, a preto im podľa § 171 ods. 1 SSP prináleží právo na náhradu trov konania. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že disponujú dostatočným počtom kvalifikovaných zamestnancov a nemajú právo na využitie právnej pomoci a služieb advokáta. Svoje tvrdenia podporil poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/44/2007 zo dňa 29.01.2008.

5. Žalobcovia sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrili podaním zo dňa 17.07.2019 a navrhli, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Uviedli, že z dôvodovej správy k § 168 SSP jasne vyplýva, že obhajoba rozhodnutí vydaných štátnym orgánom predstavuje samozrejmu súčasť povinností vyplývajúcich z bežnej správnej agendy, ku ktorej je štátny orgán personálne aj finančne vybavený. Tvrdili, že spomenuté rozhodnutia, na ktoré poukázal sťažovateľ nemožno aplikovať, pretože boli vydané pred prijatím SSP.

6. Žalobcovia poukázali na skutočnosť, že dôvodom späťvzatia žaloby bola nečinnosť sťažovateľa vo veci od roku 2005 do roku 2018. Okrem toho v danom prípade nešlo z právneho hľadiska o zložitú vec a neexistoval žiaden výnimočný dôvod, ktorý by zakladal právo štátnemu orgánu na náhradu trov konania.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý výrok o trovách konania uznesenia krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

8. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že v danom prípade nebola splnená podmienka na priznanie trov právneho zastúpenia štátneho orgánu advokátom, pretože neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa. Krajský súd sa danou vecou dostatočne vysporiadal, a preto sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje s uvedeným odôvodnením.

9. Kasačný súd má za to, že štátne orgány sú dostatočne personálne aj finančne vybavené na to, aby svoje vlastné rozhodnutia v súdnom konaní adekvátne hájili prostredníctvom svojich zamestnancov, a preto trovy spojené so zastúpením advokátom sa nepovažujú za účelne vynaložené trovy potrebné na uplatňovanie alebo bránenie práva v konaní pred súdom.

10. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 170 písm. b/ SSP a § 167 ods. 1 tak, že neúspešnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovia si náhradu trov konania neuplatnili.

11. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.